

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris Thomæ à Jesu ... Opera Omnia

Homini Religioso Et Apostolico Tam Qvo Ad Vitæ Activæ, Qvam
Contemplativæ functiones utilissima, Duobus Tomis Comprehensa. In
Qvibvs Singvlari Pietate, Varia Ervditione Clariori Et Breviori Stylo
Continentvr Et Explicantvr ...

Tomás <de Jesus>

Coloniæ Agrippinæ, 1684

Dvbivm I. An Infideles tam Principibus Christianis non subditi, quam eorum
subditi cogi queant ad fidem Christianam recipiendam?

urn:nbn:de:hbz:466:1-38601

DE PROCURANDA CONVER- SIONE OMNIUM GENTIUM.

LIBER V.

Continens Dubia aliqua præcipua, quæ Evangelij
Ministris in terris Infidelium agentibus
obvia esse possunt.

NT inoffenso pede calceati in Evangelium pacis altissimam ani-
marum culturam exerceant, post salutares instructiones, ac fort-
ram inter infideles converfandi traditam, antequam adversus uni-
uersusque seculorum errores singularia aggrediamur certamina, illud
prærequiri videbatur, quotidiana dubia, quæ agentibus inter infi-
deles passim obvia esse solent, dissolvere: id tamen breviter, & inge-
nere tantum, excusuri, postea speciatim in singulis seculis, quicquid dubitationis cir-
ca illas occurtere possit.

LIBRI V PARS PRIMA.

Quibus mediis liceat Infideles ad fiduci veritatem adducere.

D V B I V M I.

2. q. 10. art. 8. cuius sententia communi calculo
recipitur ab omnibus.

An Infideles tam Principibus Chri-
stianis non subditi, quam eorum
subditi cogi queant ad fidem
Christianam reci-
piendam?

D V B I V M II.

An Infideles muneribus, donis, officijs,
& obsequijs ad fidem allici
possint?

REspondeo Non solum Infideles, qui Principibus
Christianis non subdantur, sed etiam eorum juris-
dictioni subjecti, cogi nequeant ad fidem Christianam
recipiendam. Conclusio est certissima & communis
consensu Catholicorum recepta. Nam Principi-
bus Christianis non incumbit cura infidelium, di-
cente Apostolo: *De his qui foris sunt nibil ad nos.*
Præterea, quia cum credendi actus sit voluntarius
ac liber, quempiam ad fidem cogi minime pati-
tur: Nec sola Christiana fides sub omni vi, aque
coactione debet esse aliena, sed etiam absque me-
ta mortis, carceris, suppliciorum, servitutis, aut si-
milium malorum fulciri potest. Neque enim
usquam legitimus cuiquam, haec mala ideo illata
fuisse, ut ad fidem, & Christianam Religionem
traheretur. Idem omnino censendum est etiam de
infidelibus, qui Christianorum Principum ditio-
nibus subdantur, ut colligitur ex Cap. de Judæis,
& Cap. Qui sincera, dist. 45. Et docet D. Thom. 2.

PRIMA sententia assertit esse simoniam: quia si de-
tut aliquid prelio estimabile alicui, pacto ex-
presso, ut ingrediatur Religionem, est simonia re-
ste D. Thom. 2. 2. q. 189. art. 9. in corpore, & probat
ex Cap. Quam pio 1. quæstione secunda, ubi Boni-
fac. 8. prohibet omnem pactionem circa res spi-
rituales; ergo nec licet promittere munera ali-
qua infidelibus, ea pactione, ut ingrediantur Re-
ligionem Christianam.

Secunda sententia est assertum non esse si-
moniam: pro qua sententia plures adducunt aucto-
res Thomas Sanchez lib. primo de Matriu. Disput. Sanchez.
36. Tener etiam Azor. Tom. 1. Instit. Moral. lib. 8. Azorius.
cap. 24.

Pro conciliatione tamen harum opinionum
oportet scire, aliud esse donare alicui aliquid sub
conditione, si voluerit converti ad fidem: aliud
vero cum pacto expresso, pro eo, ut veniat ad fi-

H 4 dem,